ΕΤΟΣ 10ον
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 42
Τυπογραφεῖα ΟΔΟΣ ΣΑΠΦΟΥΣ 1

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΛΩΜΑΡΙ
Δευτέρα
13
Αὐγούστου
1934

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΟΣ Δ. ΒΑΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΛΑΟΣ ΘΕΛΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΦΑΤΡΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ὅλαι αἱ ἠθικαὶ καὶ τίμιαι δυνάμεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐξανίστανται καὶ διατελοῦν ἐν ἐξεγέρσει, κατὰ τοῦ ἀναισθήτου σημερινοῦ Κυβερνητικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον καιρὸς τώρα κάμποσος δὲν μπόρεσε νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν εὐθυνῶν του, ἀπέναντι τῆς δημιουργηθείσης ἀθλίας καταστάσεως, καὶ νὰ τραβήξῃ τὸ δρόμο τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν λαϊκῶν συμφερόντων.

Τρέμει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰς συνεπείας τῆς ἀντιλαϊκῆς της αὐτῆς πολιτικῆς καὶ φοβουμένη ὅτι πολὺ πολὺ συντόμως θὰ πληρώσῃ τὴν ἀδιαφορία της αὐτήν, κρατεῖ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς διαρκῆ ἐμπαιγμό.

Οἱ ὑπουργοὶ ἠτταμῶς καταφέρονται ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ ἀδιαφορία τους γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου κρατοῦν εἰς ἀγανάκτησιν καὶ αὐτοὺς τοὺς Λαϊκοὺς βουλευτάς.

Ἐνδείξεις τῆς σοβούσης ἀθλίας πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, εἶναι καὶ αἱ ὑποβληθεῖσαι παραιτήσεις τῶν φίλων της βουλευτῶν κ. κ. Νικολίτσα, Μπούμπουλη, Παπαθανασίου, οἱ ὁποῖοι μετὰ βίας ἐδέχθησαν νὰ τὰς ἀποσύρουν.

Ὀργιάζουν οἱ ἐξαπατήσαντες τὸν λαὸν μὲ ἀνεκτελέστους ὑποσχέσεις, καὶ ὁ ἐξαπατηθεὶς λαὸς διακρίνει τὴν εὐτέλειαν νὰ κυριαρχῇ εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχραιμίαν ποὺ ἐπιβάλλεται ἀναμένει.

Βλέπει καὶ ἀντιλαμβάνεται ὁ λαὸς τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους, ἀπ' τοὺς Παλτιπάγκους κομματαρχισκους ποὺ ἐπιβάλλονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, βλέπει τὴν κατάλυσιν τῆς ἠθικῆς, τὴν σαπίλαν τῶν συνειδήσεων καὶ ἀναλογιζόμενος τὴν ἀπροσμέτρητον κατάπτωσιν ἀγανακτεῖ,

Σφίγγεται, πονεῖ, ταράσσεται, ἀλλὰ κανεὶς ἀπ' τοὺς σημερινοὺς καθοδηγητάς του δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν δοκιμασίαν του.

Καὶ ἀναλογίζεται ὁ λαός, ἕως πότε οἱ τίμιοι θὰ συνθλίβονται ἀπ' τοὺς ἐπιτηδείους; Ἕως πότε ἡ ἀνηθικότης θὰ θεωρεῖται μέσον ἐπικρατήσεως; Ἕως πότε οἱ ἀσυνείδητοι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κόμματος θὰ κυριαρχοῦν ἐπὶ τῶν ἠθικῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν Κυβερνήσεις ἢ Καθεστῶτα ἀκόμη ποὺ στηρίζονται στὴν ἀπάτη νὰ διατηρηθῶσιν; Ἀδύνατον. Σύντομα θὰ καταρρεύσουν, γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ Δίκαιον Κράτος. Τὸ Κράτος τῆς στοργῆς καὶ τῆς μερίμνης τῶν λαϊκῶν συμφερόντων.

Μ. ΜΙΔΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΕΙΡΗΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

Γνωρίζομεν ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, ὅτι αἱ σειρῆνες, μυθικὰ ζῶα, ἦσαν ψάρια τῶν ὁποίων τὸ στῆθος καὶ τὸ κεφάλι ἦσαν γυναικεῖα. Οἱ θαλασσοπόροι, ἐβεβαίωσαν συχνὰ ὅτι εἶδον εἰς τὴν θάλασσαν πραγματικὲς σειρῆνες, ἀλλὰ ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ πιάσουν καμμιά, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἔπεσαν θύματα ὀφθαλμαπάτης. Ἐν τούτοις βρίσκει κανεὶς εἰς τὰ μουσεῖα τῶν ἐμποροπανηγύρεων σειρῆνες. Τὰ φαινόμενα αὐτὰ κατασκευάζονται ἀπὸ ἐπιτηδείους ἀγύρτας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ὁ ἔξυπνος τεχνίτης ἑνώνει μὲ τέχνην ἕνα σῶμα ψαριοῦ καὶ ἕνα στῆθος πιθήκου οὕτω πως ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀναγνώρισις.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΝΕΟΣ

Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ πηγαίνει στὸ θέατρο ὑποτίθεται ὅτι δὲν ἔχει βέβαια σκοπὸ νὰ αὐτοκτονήσῃ ἐκεῖ.

Μᾶλλον σκοπεύει νὰ «παρῃ» καὶ γι' αὐτὸ διαλέγει ἕνα «ξύπνε» ἔργο ὅπου συνήθως τὸ πνεῦμα ἀναζητεῖται μὲ τὸν φακό, σάνπραγμα πιὸ σπάνιο ἀπὸ τὸ ράδιο.

Ὁ χθεσινὸς νέος ἐπροτίμησε μάλιστα ἕνα ἐλαφρὸ ἔργο. Καὶ ἄλλη ἀπόδειξις ὅτι δὲν ἦτο μεσιστία ἡ σηματα τῆς ψυχῆς του καὶ δὲν ἔτρωγε γύψ τὸ ἧπαρ του.

Ἐκάθησε. Εἶδε καὶ ἄκουσε τὴν παράστασι. Ἐγέλασε ξεκαρδιστικὰ στὰ καλαμπούρια της, ἐφώναξε κι' αὐτὸς μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους:

— Ὄλοοο!

Ἐπρόγκηξε τὰ ἀποτυχημένα σημεία της.

— Σσσσς!

Ἐχαχάνισε στὰ καλά:

— Χά, χάαα!

Ἐμπιζάρισε ἐνθουσιαστικά.

— Μπίζ....!

Καὶ ἔκαμε τὸ μάτι του γαρίδα, τὸ ἐγούρλωσε ὡς καρδὶ καὶ τὸ ἐκάρφωσε ὡς κανονιὰ πάνω στὰς εἴκοσι κνήμας τοῦ μπαλέτου, ποὺ μολονότι ἦσαν κατὰ πλειοψηφίαν στραβοί, ὡς τόσο διέγραψαν στὸ σήκωμά τω ὀρθὰς γωνίας.

(Συγγνώμην ὦ κυρία γάμπα τῆς σκηνῆς. Ἀλλὰ μεταξὺ χωλοῦ καὶ χωλοῦ, προτιμῶ τὸ χωλὸ στὸ στίχο παρὰ στὴ χορεύτρια. Διότι δύο χωλοὶ στίχοι κάνουν πολλὲς φορὲς ἕνα καλὸ δίστιχο. Ἐνῷ δύο χωλαὶ κνῆμαι κάνουν ἕνα δύστυχο σῶμα).

Τέλος πάντων ὁ ἄνθρωπός μας ἀπήλαυσε — ἐξ ἀποστάσεως σατανᾶ! — λογῆς-λογῆς κυράδες, ψηλές, κοντές, χαμηλοτάβαγες, διώροφες, ἰσόγειες, ὑπόγειες, εἶδε στήθη καρπούζια καὶ στήθη σῦκα, κορμοὺς εὐθεῖς ὡς στέκας μπιλιάρδου ἢ σκεβροὺς ὡς σουγιάδες Κολοκωτρονέϊκους, ἄκουσε καὶ τὸ τραγοῦδι τῆς πριμαντόνας στὴ ρομάντζα:

«Τὰ χείλη σου ποθῶ
χρυσό μου ἀγόρι...»

Ὅπερ ἀποκρυπτογραφούμενον στὴ γλῶσσα τῆς εἰλικρινείας σημαίνει:

«Θέλω τὰ παραδάκια σου
χαλβᾶ μου...»

Καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους ἐκύλισεν ἡ αὐλαία ἐπάνω στὸ ἔργο ὁ θεατὴς ἔχειροκρότησεν ὅπως οἱ ἄλλοι.

Ἔπειτα ὅμως; Ἔπειτα βγάζει τὸ πιστόλι του, τὸ στηρίζει στὸ μηνίγγι του καὶ τὸ τρυπᾶ.

Τὸν ἠρώτησαν:

— Γιατί;

— Ἤμουν ἄρρωστος.

— Ἔπεσχε ἀπὸ χρόνια καὶ τοῦ ἦλθεν ἔξαφνα ἡ τραγελαφικὴ ἐπιθυμία νὰ σκοτωθῇ στὸ θέατρο.

Μά, χριστιανέ μου, εἶχε εὐάρμοστο πλαίσιο γιὰ θάνατο ἕνα θέατρο;

Ἐκεῖ σκοτώνονται μόνο ψεύτικα οἱ ἠθοποιοί. (Ὁ ἥρως Κατσαντώνης ποὺ ξεψυχᾶ τὰ μεσάνυχτα ἐπὶ σκηνῆς, στὴ μία τὸ πρωῒ τρώγει τὸ παγωτό του στοῦ Βαλάκη). Ἕνας ὅμως ποὺ θέλει νὰ φονευθῇ ἀληθινά, ἐκ τοῦ φυσικοῦ, φροντίζει νὰ κορνιζώσῃ τὴ θανή του σὲ ἄλλο κάδρο, βομβαρδίζεται ὄχι σὲ θεατρικὴ παράστασι, ἀλλὰ σὲ κηδεία.

Γιὰ σταθῆτε ὅμως. Μήπως ὁ ἄνθρωπός μας ηὐτοκτόνησε διότι δὲν μπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ τὸ ἔργο; Σφᾶλμα τοῦ τότε. Ἔτσι θὰ εἴχαμε αὐτοκτονήσει κατὰ καιροὺς ὅλοι μας, σὺν γυναικὶ μάλιστα καὶ τέκνοις, ἐὰν ἦτο λόγος θανάτου ἕνα ἔργο κακό.

Ἴσως εἶνε μόνο λόγος σφυρίγματος ἀθωωτάτου.

ΣΙΣΥΦΟΣ

Σοφὰ λόγια

— *Ἡ γλῶσσα τοῦ ἔρωτος.*

Αἱ μεγάλαι λέξεις πρῶτα, αἱ μικραὶ λέξεις ἔπειτα, οἱ χουδραὶ εἰς τὸ τέλος.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΤΑΜΑ

Μπροστὰ στὰ μάτια μου ἔζησε προχτὲς ἡ αἰωνία σκηνὴ καὶ ὁ αἰώνιος θρῦλλος τοῦ «Τάμματος» ποὺ συνέλαβε ἡ φαντασία τοῦ μεγάλου Γκύζη.

Μιὰ γρηοῦλα καμπουρωτή, ξερακιανή, μὲ τὸ δεκανίκι στὸ λιπόσαρκό της χέρι, ξεκίνησε ξυπόλυτη, πεινασμένη, κακομοιριασμένη πρὸς τὸ δρόμο τῆς θείας ἀγάπης.

Θὰ διαβοῦν τὰ ἀδύνατα καὶ γέρικά της πόδια φαράγγια ἄγρια καὶ στοιχειωμένα, θὰ περάσῃ μέσα ἀπὸ τὰ πρωτόγονα καὶ βιβλικὰ δάση, ἀνάμεσα ἀπὸ τραχειὰ καὶ σκολιὰ μονοπάτια καὶ καινοτόπια μὲ παγερὲς ἱστορίες καὶ ὅμως τὸ γέρικό της κορμὶ δὲν θὰ ἐξαντληθῇ, δὲν θὰ καταπονηθῇ καθόλου.

Σὲ κάποια γραφικὴ κοιλάδα στολισμένη ἀπὸ πυκνὲς καὶ ὁλοπράσινες καστανὲς καὶ κερασιὲς κάτω ἀπὸ τὴν ἀετοράχη τοῦ πανυψήλου καὶ ἀγέρωχου «Ὀλύμπου» θὰ ξαπλωθῇ τὸ αἰώνιο φῶς καὶ ἡ αἰωνία δόξα.

— Ἡ Μεγαλόχαρη τῆς Ἀγιάσσου...

Τί γλυκὸς ὁ δρόμος τῆς συντριβῆς καὶ τοῦ πόνου!... Θὰ φθάσῃ μπροστὰ στὸ θεῖον σκήνωμα τῆς Παναγίας ἡ δύσμοιρη γρηοῦλα μὲ καταξεσχισμένα τὰ ροῦχα, μὲ ξηρὸ τὸ λαρύγγι, μὲ ματωμένα τὰ πόδια, χλωμὴ σκιὰ πόνου καὶ ὀδύνης στὰ πόδια Ἐκείνης ποὺ ἐγέννησε τὸ φῶς τῶν αἰώνων...

Ὦ! εὐτυχὴς γρηοῦλα!...

Θὰ κλίνῃ κατακουρασμένη τὸ σῶμα της κάτω στὸ ὑπέροχο βάθρο τῆς Θεομήτορος καὶ τότε μέσα στὴ σιγαλιὰ κάποιο ἄυλο χέρι χερουβικὸ θὰ σκουπίσῃ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου της κάποια μυστικὴ φωνὴ θὰ μουρμουρίσῃ στὴ ψυχή της κάτι τόσο γλυκό, τόσο θεῖο, τόσο ἀπερίγραπτο καὶ ὡραῖο...

Καὶ ὅταν ἡ γρηοῦλα ξυπνήσῃ ἀπὸ τὴ βαρειὰ καὶ θεόριχτη νάρκη της θὰ εἶναι τόσο εὐτυχισμένη... Ὦ! τόσο ὅσο ποτὲ δὲν ὑπῆρξε...

Γ.Β.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Τὸ ΕΤΟΝΙΣΑΜΕΝ, τὸ ὑπεδείξαμεν, τὸ ἐστιγματίσαμεν μὲ τὰ ζοφερώτερα χρώματα. Οἱ ἁρμόδιοι δὲν ἐννοοῦν νὰ κινηθοῦν καὶ εἶναι πρωτοφανὴς ἡ ἀναισθησία καὶ ἡ ἀδιαφορία ἡ ἐγκληματικωτάτη τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ. Πρόκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιβλέψεως τῶν μικρῶν μαθητῶν (γράφε: ἁγιοπαίδων) κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν μαθημάκων. Μὰ ἐπὶ τέλους εἶναι φρικτὴ ἡ ἀηδία καὶ τὸ αἶσχος τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν περιφερόμενοι ἀδεσπότως εἰς ὁοὺς δρόμους μέχρι βαθείας νυκτὸς καὶ ἀσχημονοῦντες καθὼς οἱ τελευταῖοι ἀλητόπαιδεθ.

Ἀδικοῦν τὸν πολιτισμὸν τῆς πόλεώς μας, στιγματίζουν καὶ καταρρακώνουν κάθε ἔννοιον ἠθικῆς καὶ μαθητικῆς εὐπρεπείας, ἀκθέτουν τὴν ἀνατροφὴν τοῦ σπητιοῦ των καὶ τὸ σπουδαιότερον διαφθείρονται καὶ οἱ ἴδιοι κατεστρέφονται, ἐξαθλιοῦνται.

Ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ παιδονόμος ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ περιρέται ἀενάως ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν κινήσεων τῶν παιδιῶν; Ἀλλὰ δὲε ὑπάρχει Δῆμος; Δὲν ὑπάρχει Ἀστυνομία, διδάσκαλος, ἐπιτέλους γονεῖς δὲν ὑπάρχουν οἱ ὁποῖοι νὰ συγκινηθοῦν ἐνώπιον τοῦ αἴσχους αὐτοῦ;

Γίνονται τόσα περιττὰ ἔργα εἰς τὴν πόλιν μας καὶ παραμελεῖται τὸ κυριώτερον: ὁ διορισμὸς ἑνὸς παιδονόμου πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ζήτημα ἠθικῆς τάξεως καὶ ἀξιοπρεπείας δι' αὐτὴν τὴν πόλιν.

◇◇◇

Η ΥΔΡΑΝΤΛΙΑ ἡ ὁποία ἐτοποθετήθη ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ ὑπὸ καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ὑδρευτικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου παρουσιάζει θέαμα ἀκαλαίσθητον ἐντελῶς. Οἱ ἁρμόδιοι ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφέρωνται περισσότερον διὰ τὴν αἰσθητικὴν ἐμφάνισιν τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἡ προσωρινότης τῆς ἀντλίας ταύτης δὲν εἶναι ἀρκετὴ δικαιολογία διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς τοιούτου ἐρυθροχρώου φαινομένου. Ἡ ἀκαλαισθησία ὅμως ἐμφανίζεται ὀγκωδεστάτη, ὅταν κατὰ τὰς μεσημβρινὰς κυρίως ὥρας συμμαζεύεται ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως ὅλος ὁ παιδόκοσμος καὶ παίζει μὲ τὰ νερά.

Τότε πλημμυροῦν ἀπὸ τὰ νερὰ οἱ δρόμοι, οἱ πιτσιρίκοι φωνάζουν, οἱ μεγάλοι τοὺς ἐπιπλήττουν καὶ γίνεται μὲ ἕνα λόγο τοῦ... Κουτρούλη ὁ γάμος.

Ἐξωδίκως ἐπληροφορήθημεν μάλιστα ὅτι τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀπολύτως πόσιμον. Ὁ κ. ἀστύατρος τί λέγει;

«ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»
δεκαπενθήμερος
πολιτικοφιλολογική
έφημερίς

ΠΛΩΜΑΡΙ

Συνδρομαὶ ἐτήσιαι
Ἐσωτερικοῦ δραχμαὶ 100
Ἀμερικῆς δολλάρια 3
Φράγκα Γαλλικὰ 50

Γραφεῖα :
ΠΛΩΜΑΡΙ (ἀγορὰ)

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

— *Προσκύνημα σωστὸ κατέντησε ὁ ἡμιτελὴς ἀκόμα λιμενοβραχίονας ἀπὸ τοὺς φιλοπεριπατητὰς Πλωμιρίτας καὶ Πλωμαρίτισσας.*

— *Καὶ πολὺ δικαίως ὅμως.*

— *Τὸ βράδυ μὲ τὰ πρώτα νυχτερινὰ θάμπη καὶ μὲ κεῖνον τὸν ὑπέροχον μπάτη ποὺ φυσάει ἀπο τὸ μέρος τῆς γραφικῆς «Ἀγκαθερῆς»*

— *Ὁ «Μῦλος» παρέχει θέαμα ἐξαισίως ὡραῖον καὶ ἀπολαυστικόν.*

— *Φαντασθῆτε μιὰ μακρυὰ σειρὰ πέτρες ποὺ προχωροῦν βαθειὰ στὴ θάλασσα μέσα ἀπὸ τὸ μισοσκόταδο τῆς νύχτας...*

— *Ἄλλοι ξαπλωμένοι στὰ μπλόκια τρώγουν φυστίκια, σταφύλια ἢ καρπούζια...*

— *Ἄλλοι τραγουδοῦν, ἄλλοι ψαρεύουν*

— *Ἄλλοι ὀνειροπολοῦν*

— *Ἄλλοι ἀπευθύνουν μελιστάλακτα τσιτίσματα στὶς νεράϊδες ποὺ σουλατσάρουν σὰν νυκτερινὰ φαντάσματα στὸ μῶλο.*

— *Ὁλόγυρα τὸ κῦμα σιγομουρμουρίζει.*

— *Τὰ φῶτα μακρυὰ τῆς πόλεως σὰν νυσταγμένα ματάκια ἀνταρίθμητα φεγγοίζουν.*

— *Ψηλὰ στὴ κορυφὴ ξεχωρίζει ἡ ἐπιβλητικὴ σιλουέττα τοῦ ναΐδριου τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ μὲ δυὸ φῶτα ζωηρὰ ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη ποὺ φωτίζομν σὰν δυὸ ἄγρυπνα μάτια κερβέρου.*

— *Τὸ Ἀμμουδέλη ἐχαλαρώθη τωρα ὁριστικῶς.*

— *Καὶ κυριαρχεῖ ὁ «Μῶλος».*

— *Μὲ τὶς τρελλὲς παρέες τῶν κοριτσιῶν καὶ τὰ εὔθυμα τραγουδάκια.*

— *Ποὺ σκορποῦν στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ἀβίαστη τὴ χαρὰ καὶ αἰώνιο τὸ κέφι.*

— *Ἐπίσης στὶς δόξες του εὑρίσκεται καὶ τὸ Καμμένο-Χωριό.*

— *Μὲ τὰ θεῖα καὶ ὁλοπρύσταλλα νερά, τὰ βαθύσκια πεῦκα, τὸ καθαρὸ καὶ μυροβόλο ἀγέρι καὶ τὸν θαυμάσιο ὁρίζοντα.*

— *Δὲν εἶναι δυνατὸν στὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς νὰ περιγραφῆ ἡ ἄπειρος γραφικότης καὶ τὸ ἄφθαστον μεγαλεῖον τῆς φυσικῆς ὠμορφιᾶς ποὺ παρουσιάζει τὸ Καμμένο Χωριὸ αὐτὴ κυριως την ἐποχή.*

— *Ἐκεῖνοι οἱ ὑπέροχοι καὶ ἀτέρμονες πευκῶνες; ὁ γραφικὸς δρόμος ποὺ κυλιέται σὰν μιὰ φειδωτὴ κορδέλλα κάτω ἀπὸ τὰ πράσινα τόξα τῶν δένδρων, τὸ καφενεδάκι στὶς «Σπιθιὲς» τοῦ φίλου Μπιτσακέλλη ποὺ συγκεντρώνει ὅλον τὸν καλὸν κόσμον κάθε βράδυ..*

— *Τὰ κρύα νερά ... τὰ ὡραία καρπούζια ποὺ κερδίζει κανεὶς μὲ μίαν δραχμὴ (ἀριθ. 1) μὲ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον μόνον ἡ ἀστυνομία τοῦ Καμμένου Χωριοῦ δὲν γνωρίζει.*

— *Καὶ ... καὶ ... καὶ ....*

— *Ἀλλὰ λεπτομερεστέραν περιγραφὴν τοῦ Καμμένου Χωριοῦ θὰ κάνουμε στὸ προσεχὲς φύλλο...*

— *Τώρα ποὺ ἐρημώθη σχεδὸν ἡ πόλις μας ἀπὸ τοὺς κατοίκους της.*

— *Θὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπως ἐντείνει τὴν προσοχήν της μὴ τυχὸν εὕρουν τὴν εὐκαιρίαν οἱ διάφοροι ἐπιτήδειοι λωποδύται καὶ ἐξασκήσουν τὸ κοινωφελές ἔργον των.*

— *Ὅπως δυστυχῶς συνέβη πάρυσι,*

— *Μὲ τὰ οὐκ ὀλίγα διαρρηκτικὰ κρούσματα...*

— *Καὶ οἱ κάτοικοι οἱ ἐναπομείναντες δηλονότι δέον νὰ εἶναι προσεκτικοὶ μὴ τυχὸν ἐκρασῆ καμμιὰ συρταιά.*

— *Διότι ἀλλοίμονον.*

— *Τὸ Πλωμάρι θὰ γίνη παρανάλωμα τοῦ πυρὸς δεδομένου ὅτι οἱ δυόμισι ἄνθρωποι εἰς οὐδὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ φανοῦν χρήσιμοι.*

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ο ΘΕΟΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ

Ὁ προγόνων ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ζῶν ἐγέμισε τὴν κοιλίαν του ἀπὸ αἶσχη καὶ ἁμαρτίας καὶ καταχρήσεις καὶ ἐκβιασμοὺς, ὁ ὁποῖος ἀτίμασε παρθένους καὶ ἐβύθισε εἰς τὸ αἰώνιον πένθος καὶ εἰς τὴν αἰωνίαν καὶ ξοφώδη κόλασιν πενομένας οἰκογενείας, ὁ ἐξ' ἀπαλῶν ὀνύχων πολύμορφος καὶ ἀνεκδιήγητος ἀπατεών, ὁ μυστηριώδης καὶ ἴδος τῆς ἀνθρωπίνης ἀποκτηνώσεως καὶ πορώσεως, ὁ ἀγηλεὴς τοκογλύφος καὶ βρωμερὸς Σαῦλων ἐσταμάτησε προχθὲς μπροστὰ στὸ ἐδωδιμοπωλεῖον πλημμυρισμένο ἀπὸ τὸν νηστίσιμον θησαυρόν του.

Ἐπιαγματεύθη τὴν τιμὴν τοῦ βουτύρου.

— *Ὦ! ἀκριβῶς πολύ, εἶπε καθαρίζονται μὲ τὸ μανδύλι του τὰ γυαλιά ... φαντάζοιμε, ὅτι δὲν θὰ εἶναι καὶ καλῆς ποιότητος.*

— *Ἀ! ὄχι δὰ κύριε, διεμαρτυρήθη ὁ παντοπώλης, μπορεῖτε νὰ δοκιμάσετε.*

Τὸ κινούμενον ἀνθρωπόμορφον αἶσχος, ὁ εὐπαθεὶς καὶ ἄπληστος χρυσοκάνθαρος ἀνετινάχθη ὡς ἐὰν ἐδέχθη βέλος εἰς τὸ στῆθος.

— *Μὰ τί λέτε κύριέ μου νὰ μιανω τὸ στόμα μου ὅπως εἶναι τώρα μεγαλες μέρες; Νὰ ἁμαρτήσω, θέλετε ; Καὶ ἂν γευθῶ τὸ βούτυρό σας πῶς θέλετε κατόπιν νὰ μετάβω εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ κμινωνήσω τῶν... ἀχραντων αὐτοῦ μυστηρίων ;*

Αὐτὰ ἐφθέγξατο ὁ χαμερπὴ Φαρισαῖος καὶ ἀπεμακρύνθη πτύων τρὶς ἐπὶ τῶν κόλπων του.

Λίγο μιὸ πέρα ἕνα γεροντάκι ἀνθρώπιμον ἐρείπιον ποὺ τὸ ἐσακάτεψεν ἡ πεῖνα καὶ αἱ στερήσεις, τοῦ ἔτεινε ἱκετευκικὰ τὸ λιπόσαρκο χέρι του.

— *Μιὰ βοήθεια σᾶς παρακαλῶ κύριε...*

Ὁ ἄνθρωπας τῶν ἑκατομμυρίων ἐσκέφθη ὅτι σὰν ποὺ εἶνσι μεγάλες μέρες ἔπρεπε νὰ κάνη τὸ καθῆκον του.

Διὸ ἤνοιξε τὸ στόμα του μὲ τὰς χρυσωμένας ὀδοντοστοιχίας καὶ ἐψυθίρησε κατανυκτικώτατα ὡσὰν ἕνας ἰδεώης χριστιανός.

— *Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήση φτωχέ.*

Καὶ τὸ ἀποφώλιον πιθηκοειδὲς καὶ ἀνθρωποειδὲς τέρας, τὸ στίγμα μαζὶ μὲ τόσους ἄλλους πλουτοκράτας τοῦ αἰῶνος μας ἐπορεύθη εἰς τὸ μέγαρόν του διὰ νὰ φαγῇ τὴν μεσημβρινὴν νεροβραστον παρακαλῶ σουπίτσαν του, λόγῳ τῶν μεγάλων ἡμερῶν πάντοτε διὰ νὰ κερδίση τοιουτρόπως τὸν οὐράνιον παράδεισον.

Πλωμαρι 11)8)34

ΕΚΗΒΟΛΟΣ

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Ἐθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς

Τὸ ἵδρυμα τοῦτο συνεστήθη ἐν Μυτιλήνῃ, προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου κατὰ τὸ ἔτος 1929 καὶ λειτουργεῖ δι' ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐξ ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Ἐν τῷ ἱδρύματι τούτῳ αἱ ἐργαζόμεναι μητέρες αἱ ἐστερημέναι προστασίας καὶ ἄξιαι ὑποστηρίξεως, αἱ ὁποῖαι ἀδυνατοῦσιν ὡς ἐκ τῶν μητρικῶν καθηκόντων νὰ ἐργασθῶσι προσέρχονται καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ παραδίδουσι τὰ μικρὰ τέκνα των, ἅτινα παραμένουσιν ἐν αὐτῷ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καλῆς παιδαγωγοῦ. Ἐπίσης διδάσκονται ἐν τῷ ἱδρύματι καὶ διδάσκονται τὰ μαθήματα τῶν δύο πρώτων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ περὶ τὸ ἑσπέρας τὰ παραλαμβάνουσιν αἱ μητέρες των ἐπιστρέφουσαι ἐκ τῆς ἐργασίας.

Κατάλληλον κτίριον διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ ἀνηγέρθη ἤδη εἰς ὡραίαν καὶ ὑγιεινὴν θέσιν τῆς πόλεως, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ εὕρουν ἄσυλον ἄνω τῶν 120 πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν παιδιῶν. Διὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου ἐλάχιστοι ἀπομένουσιν ἐργασίαι, αἱ ὁποῖαι προσωρινῶς μένουσιν ἀνεκτέλεστοι ἐλείψει χρημάτων. Οὕτως ὅμως ἢ ἄλλως ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτῷ οἱ τρόφιμοι τοῦ Σταθμοῦ.

Εἰς τὸ κτίριον τοῦτο καὶ εἰς εἰδικὸν διαμέρισμα στεγάζεται ἤδη καὶ τὸ Παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ ὁ Βρεφονηπιακὸς αὐτοῦ Σταθμός.

Παράρτημα Πατριωτ. Ἱδρύμ. Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ

Τὸ Παράρτημα τοῦ Π.Ι.Π. τ. Π. ὠργανώθη ἐν Μιτιλήνῃ μερίμνῃ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1930, ὅτε καὶ ἤρξατο ἀθορύβως ἡ εὐεργετικὴ αὐτοῦ δρᾶσις. Ἀρχικῶς ἐστεγάζετο εἰς οἴκημα ἐπ' ἐνοικίῳ καὶ ἤδη ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, ὅπου προσέρχονται καθ' ἑκάστην αἱ πτωχαὶ μητέρες κομίζουσαι τὰ μικρά των τέκνα πρὸς ἐξέτασιν ἰατρικήν. Παρέχονται ὑπὸ τοῦ ἱδρύματος τὰ ἀπαιτούμενα φάρμακα καὶ γάλα διὰ τὰ βρέφη καὶ ἐπὶ πλέον παρακαλοῦθεῖται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ ἱδρύματος, Νομιάτρου κ. Δ. Πούμπουρα, ἡ ὑγεία πλείστων ὅσων βρεφῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ Παραρτήματος.

Τὸ ἵδρυμα συντηρεῖται ἐκ τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κέντρου, ἐκ δωρεῶν φιλανθρώπων, ἐξ ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ τοῦ Δήμου καὶ ἐξ ἐνεργουμένων ἐνίοτε ἐρανῶν, διοικεῖται δὲ ὑπὸ συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Σύλλογος «Ὀρφανοτρόφος»

Ἐν Μυτιλήνῃ λειτουργεῖ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ὑπὸ προστασίαν τοῦ Κράτους. Πλὴν ὅμως πλεῖστοι ἀπαραίτητοι ἀνάγκαι τοῦ ἱδρύματος μὴ προβλεπόμεναι ἐκ τῶν κειμένων νόμων καὶ διατάξεων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καλυφθῶσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἤγαγε τὸν Σεβασμιώτατον εἰς τὴν σκέψιν τῆς ἱδρύσεως Συλλόγου πρὸς περίθαλψιν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων παιδίων. Καὶ ὄντως πραγματοποιῶν τὴν σκέψιν ταύτην ὁ Σεβαστὸς Ἱεράρχης ἵδρυσε τὸν Σύλλογον «Ὀρφανοτρόφος» τοῦ ὁποίου σκοπὸς κύριος εἶναι ἡ παροχὴ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ ὀρφανὰ τοῦ Νομοῦ καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Μυτιλήνης δι' ἀναλήψεως δαπανῶν ἀπαραιτήτων τῷ ἱδρύματι καὶ μὴ δυναμένων νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ Σύλλογος διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου καὶ ἐξ μελῶν, ἐκλεγομένων κατὰ τριετίου ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως. Ἐξευρίσκει δὲ τοὺς πόρους ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν τακτικῶν μελῶν ἐκ δωρεῶν ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν Ἱ Ναῶν καὶ Μονῶν καὶ ἐκ παντὸς ἄλλου νομίμου μέσου, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ Δ. Συμβούλιον.

Ἐξυπνα καὶ κουτὰ

Ἡ κυρία.— Μηπως ἔχετε καμμιὰ ποιότητα ρετσινόλαδον ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τὸ πάρη κανένας χωρὶς ἀηδία ;

Ὁ φαρμακοποιός.— Θὰ σᾶς δώσω ἀμέσως τὴν ἐξήγησιν. Ὡς τόσο ἔχετε τὴν εὐγένεια νὰ δεχθῆτε αὐτὴ τὴ λεμονάδα ;

Ἡ κυρία.— (ἀφοῦ πιῇ τὴ λεμονάδα).

— Καὶ τώρα μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε γιὰ τὸ ρετσινόλαδο ;

Ὁ φαρμακοποιός.— Ἀστειεύομουν : Αὐτὸ ποὺ ἤπιατε δεν ἦτανε λεμονάδα, μὰ μιὰ δόσις ἀπὸ τὰ εἰδικὸ ρετσινόλαδό μου, τὸ καθαρισμένο καὶ τελείως ἄοσμο.

Ἡ κυρία.— Μὰ τὸ ρετσινόλαδο τῶθελα γιὰ τὸ παιδί μου !

Η ΜΩΛΟΥΣ

Ὁμουσφου τανι ἔπτα πένταντ
τοῦ Πουμάρ δὲν εἶχι λόγου
πλύθνει ὅμως γὴ νουσκμάδεντ
π' κάναμι λιμάνι τσὴ μόλου.

II

Κὶ μουρφιὰ γνι τσὴνι τὰ βράδια
κόσμους τσὴ νεουνιᾶς κουπάδια
βουλτατζάρουνι πάνη τσ' ἔλα
π' καθοῦντι στὰ μαρμάργια.

III

Μηδ' Ἀμδελι μηδὴ Πλακάκα
μηδὴ στ' ἄνθια ἴσαμέτι
ἔνη πῆγα στοὺν αἰῶνα μ'
μόνου σάπζουμ'μ πάνα μέσα

IV

Ἀμ' ἡ μόλους κόρημ πλάνους
οὔλις πλιὰ ἔχουν νὰ κάνουνι
κάθι βράδ' σὰν ἔρκ ἡ ὥρα
γι' ἄντρις μας ζὰπ' δὲ μᾶς κάνουνι.

V

Τὰ καϊκέλια σὰ παπγιούδις
ἔτσας κάν'ς τὰ χέρια πγιάνστα
σὰ νοῦ «Κοὶ» τσὴ Σμύρν'ς π'μᾶς [λέγανι
δὲ μπὰ ν' ἄρκι σ' μουρφιὰ πλιὰ, [χάνιστα.

VI

Μὸ χαρὰ γὴ δισποινίδις
γιὰ γαμπροὶ πλιὰ τσ'τρουγυρίζουνι
ἤβρανι δλιὰ δανὰ π'δὲν εἶχανι
τσὴ κανὲ δὲ ντιγνηγκίζουνι.

VII

Τσὴ γεηγὲς κάτου δὲ πέφτουν
Μὸ ἀθλουγὴ νηδλιὰ νουν σδὶ
Κατὰ πῶς π'λέρι τσὴ κουβέντα
σιὰ τοὺ μόλοδ εἴμησ' οὔλι.

Τοὺ Μπουτέλι

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τιμαὶ συναλλάγματος
11ης Αὐγούστου 1934

	Ἀγορὰ	Πώλησις
Ζυρίχη	34.45	34,90
Παρίσιοι	6.96	7,06
Λονδῖνον	530.—	538.—
Ν. Ὑόρκη	105,—	107.50
Μιλάνον	9,03	9,18
Ἀμστερδὰμ	71.35	72.35
Στοκχόλμη	27.25	27.75
Βρυξέλλαι	4,92	5,01
Ὀνομαστικαὶ τιμαὶ		
Βουκουρέστιον	1.—	1.10
Βερολῖνον	40.—	41.—
Πράγα	4,37	4,46
Κων)πολις	83,50	85,50
Βελιγράδιον	2,36	2,46
Σόφια	1,10	1,30

18-19-20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 1934
Ἀγροτικαὶ ἑορταί.—Συναυλία.— Χορευτικαὶ συγκεντρώσεις.— Ἐκδρομαί
ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΑΓΩΝΙΣΜΟΙ-ΕΠΑΘΛΑ-ΒΡΑΒΕΙΑ